

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ

Στις 11/8/2007 επισκέφτηκε το χωριό μας ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ.κ. Ιερόθεος και χοροστάτησε στον Εσπερινό της ημέρας. Στο τέλος της Ακολουθίας ο π. Νικόλαος προσφωνώντας το Σεβασμιώτατο είπε τα ακόλουθα:

Αγιε Ποιμενάρχα μας
Σας καλωσορίζουμε κι εφέτος, όπως και κάθε χρόνο, στο όμορφο χωριό μας και εκ μέρους όλων των αγαπητών μου ενοριτών και εμού προσωπικά δεχθείτε τις θερμές μας ευχαριστίες ταπεινές και φτωχές, πλούσιες όμως σε σεβασμό, αγάπη και εκτίμηση προς τον ά-

ξιο Μητροπολίτην μας, για τη σημερινή σας επίσκεψη, στην απομακρυσμένη και ορεινή ενορία μας.

Και η επίσκεψή σας αυτή, Σεβασμιώτατε, κάθε χρόνο την ίδια εποχή, τον ίδιο μήνα και μερικές φορές και την ίδια μέρα, δεν είναι τυχαία. Γιατί ενώ η εποχή αυτή για πολλούς εί-

ναι εποχή αδειών και ξεκούρασης, εσείς παρ' όλο το βαρύ σας πρόγραμμα, παρ' όλες τις διοικητικές και υπηρεσιακές δυσκολίες που υπάρχουν, παρ' όλα τα καθημερινά προβλήματα, που παρουσιάζονται, ανηφορίζετε προς τα ορεινά και απομακρυσμένα χωριά της Μητ/λεώς μας, απηφώντας τους κινδύνους, για να βρίσκεστε όσο πιο κοντά μπορείτε στο ποιμνιό σας.

Και αυτό αποδεικνύει, αγιε Ποιμενάρχα μας, πόσο πολύ (Συνέχεια στη σελίδα 6)

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

Νομίζω πως θα ωφελοόσε, πάρα πολύ, εάν από τις στήλες της εφημερίδας «Νεχωρίτης» δημοσιεύετο και το παρόν άρθρο, που σκοπό έχει να γνωρίσουν οι σεβαστοί αναγνώστες σας, ένα μέρος της Ιστορίας του Ελληνισμού στην Αυστραλία.

Η ελληνική παρουσία στην Αυστραλία, αρχίζει από τις 28 Αυγούστου του 1829, όταν επτά (7) Έλληνες ναυτι-

κοί συνελήφθησαν κοντά στην Μάλτα, από το εγγλέζικο πολεμικό ναυτικό. Σε δίκη

Του Χρήστου Γραβάνη

που έγινε στην Αγγλία, καταδικάστηκαν ως πειρατές και εστάλησαν μαζί με άλλους κατάδικους, Βρετανούς, Ιρλανδούς καθώς και άλλες εθνικότητες στην Αυστραλία,

που τότε ήταν αποικία της.

Ήταν ηλικίας 20 με 22 ετών. Είναι δε οι εξής: Αντώνης Μανώλης, από την Αθήνα, Γκίκας Βούλγαρης, από την Ύδρα, Γεώργιος Λαρίτης, Δαμιανός Νίνης, Κώστας Στρομπόλης, Γεώργιος Βασιλάκης και Νίκος Παπαανδρέας. Δυστυχώς για τους τελευταίους πέντε δε γνωρίζουμε τον τόπο της καταγωγής τους. Οι Αντώνης Μανώλης και Γκίκας Βούλγαρης, μετά την εκτέλεση της ποινής των, παρέμειναν για πάντα στην Αυστραλία. Σήμερα 80 χιλιόμετρα έξω από το Σίδνεϋ και στην πόλη Picton (Πίκτον), υπάρχει ο τάφος του Αντώνης Μανώλη, που στην ταφόπετρα υπάρχει η εξής επιγραφή: «Σε μια άγνωστη χώρα, ο ξένος βρίσκει μνήμα, πέρα από τους Ωκεανούς, μακριά από την πατρική γη».

Οι υπόλοιποι πέντε, γύρισαν στην Ελλάδα, με έξοδα του μόλις τότε νεοϊδρυθέντος Ελληνικού κράτους, το 1835.

(Ο Ελληνισμός στην Αυστραλία Α. Γεωργόπουλος σελ. 41)

Η δε πρώτη Ελληνίδα, που εγκαταστάθηκε στην Αυστραλία το 1835, ήταν η Ηπειρώτισσα: Αικατερίνη Πλέσσα, γνωστή στη ιστορία της Αυστραλίας, ως CATHERINE CRUMMER, η οποία απέκτησε 11 παιδιά και θεωρείτο μία από τις πιο δυναμικές γυναίκες της Νοτιοα-

(Συνέχεια στη σελίδα 6)

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Στις 26/8/2007 το Δ.Σ του Συλλόγου Αμερικής συνεπικουρούμενο και από άλλα μέλη οργάνωσαν το Πανηγύρι στο ιδιόκτητο πάρκο του Elicker's Grove με μεγάλη επιτυχία.

Τελείωσε Θεία Λειτουργία στο Εκκλησάκι με αρτοκλασία και ακολούθησε φαγοπότι και γλέντι με παραδοσιακή μουσική.

(Συνέχεια στη σελίδα 3)

ΕΡΓΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Όπως μας πληροφορήσε ο Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου Ανδρέας Ασημακάκης, εγκρίθηκαν τα χρήματα και αρχίζουν έργα στους εσωτερικούς δρόμους του χωριού:

✓ Από Χαρμαντζή - Πατερέκα - Αϊ-Γιώργη

✓ Από Μάλλιου (σχάρες στο αυλάκι) διαμόρφωση του χώρου στου Σκεπαρνιά.

✓ Πρόκειται να συνεχιστούν οι εργασίες αντιπλημμυρικών έργων από Μαυροσκαμνιές-Καλήμια-Ρέμα Βαμπακιά.

✓ Άρχισαν η εργασίες κατασκευής θέσης Θέας και Αναψυχής στο μονοπάτι της Σπηλιάς. Ο εργοστάβος που έχει αναλάβει την εκτέλεση του έργου, φροντίζει για την μεταφορά των υλικών κατασκευής. Όπως σας πληροφορήσαμε σε προηγούμενο

φύλλο του "Νεχωρίτη", με ενέργειες του Συλλόγου και του Τοπικού Συμβουλίου του Χωριού μας, το μονοπάτι της Σπηλιάς εντάχθηκε στα Τουριστικά μονοπάτια της περιοχής και χρηματοδοτήθηκε από το πρόγραμμα LIDER με 15.000 Ευρώ

✓ Στην πλατεία του Χωριού άηλαξαν τα φώτα. Τα καλώδια, που κρέμονταν γύρω από το πλατάνι, αποσύρθηκαν και τοποθετήθηκαν προβολής. Τώρα ο φωτισμός είναι "άπλετος", χρειάζεται όμως κάποια ρύθμιση για να μην ενοχλούν.

✓ Τεθείωσαν οι εργασίες του Μουσείου από πλευράς εργοστάβου. Στις 27/9/2007 μεταφέρθηκαν οι προθήκες και τα σχετικά ράφια στο χωριό, απομένει η τακτοποίηση των εκθεμάτων.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΣΤΑ ΕΞΩΚΛΗΣΙΑ

Άγιοι Απόστολοι

Στις 29/6/2007 στη μνήμη των πρωτοκορυφαίων αποστόλων Πέτρου και Παύλου έγινε λειτουργία στο ανακατασκευασμένο πανέμορφο εκκλησάκι των "Αγίων Αποστόλων" με τη συμμετοχή αρκετών Νεοχωριτών επισκεπτών. Επίσης στις 12/8/2007 το βράδυ έγινε "παράκληση" με συμμετοχή πολλών χωριανών. Ο παπα-Νίκος, με την ευκαιρία, ευχαρίστησε όλους όσοι συνέβαλαν και πρόσφεραν ώστε το εκκλησάκι να είναι στόλισμα για την περιοχή της Ναυπακτίας. Ιδιαίτερα αναφέρθηκε στο Σύλλογο Νεοχωριτών Αμερικής για την οικονομική του προσφορά και τον εργολάβο Σεραφείμ Χονδρό για το ενδιαφέρον και το μεράκι που έδειξε στην εκτέλεση των εργασιών.

Με την κατασκευή και διαμόρφωση του περιβάλλοντα χώρου, το εκκλησάκι θα αποτελέσει στόλισμα για την περιοχή της Ναυπακτίας. Βέβαια υπάρ-

χουν μικροελλείψεις που γνωρίζουν ο παπα-Νίκος και το εκκλησιαστικό Συμβούλιο.

Αγία Παρασκευή

Στις 26/7 2007 στη μνήμη της Αγίας Παρασκευής έγινε λειτουργία με παρουσία πολλών χωριανών και προσκυνητών της περιοχής.

Στις 21/8/2007 έγινε λειτουργία στην Αγία Παρασκευή και αρτοκλασία υπέρ υγείας της Ευαγγελίας Μαζιά. Αρκετοί ήταν οι Νεχωρίτες που συμμετείχαν. Όπως κάθε χρόνο, προσφέρθηκε σε όλους, από την οικογένεια Θωμά Μαζιά φαγητά και ποτά.

Άγιος Ιωάννης

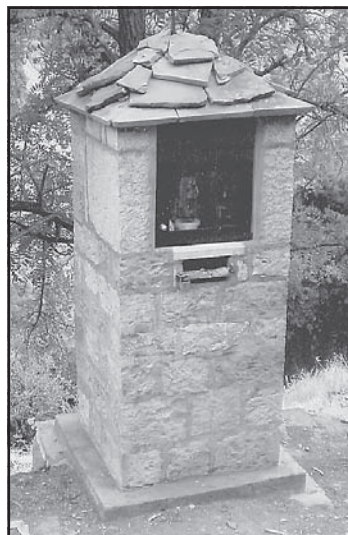
Στις 29/8/2007 έγινε λειτουργία στον Αϊ -Γιάννη. Το εκκλησάκι άρχισε να λιγοστεύει, αφού οι καλοκαιρινοί επισκέπτες γύρισαν στις πόλεις.

Άγιος Νικόλαος

Στις 8/9/2007 έγινε λειτουργία και αρτοκλασία στο εκκλησάκι του Αϊ-Νικόλα

Στα μεταχτά...

✓ Η αναπαλαίωση του εικονίσματος του Αγίου Γεωργίου, στο κάτω μέρος του χωριού, ε-

γινε με έξοδα των Συλλόγων Αμερικής και Ελλάδας. Το έργο ανέλαβε και εκτέλεσε με επιτυχία ο συγχωριανός μας τεχνίτης Κώστας Απ. Φούρλας ο οποίος είχε κάνει και την ανακατασκευή της θρύσης στου Κουβελά.

✓ Πρόθεση του Συλλόγου είναι η οργάνωση μικρού "Φαρμακείου" στο Ιατρείο του Κοινοτικού Καταστήματος για χρήση σε επείγοντα περιστατικά τόσο από τον Αγροτικό γιατρό, όσο και από γιατρούς ή νοσηλευτές που τυχαίνει να βρίσκονται στο χωριό. Μετά από επιστολή του Δ.Σ. προς την Αγροτικό ιατρό Αράχωβας μας δόθηκαν μερικά φάρμακα από το Κέντρο Υγείας Ναυπάκτου.

ΕΚΛΟΓΙΚΑ

Τα αποτελέσματα των Βουλευτικών Εκλογών της 16/9/2007 είναι τα παρακάτω:

Περιφέρεια Αιτωλ/νίας				Δήμος Πλατάνου		
	ποσοστό	ψήφοι	έδρες		ποσοστό	ψήφοι
Ν.Δ.	43,56%	79.363	4	Ν.Δ.	42,73%	614
Π.Α.ΣΟ.Κ.	43,70%	79.625	3	Π.Α.ΣΟ.Κ.	45,65%	656
Κ.Κ.Ε.	6,26%	11.397	1	Κ.Κ.Ε.	5,01%	72
ΣΥ.ΡΙΖ.Α.	2,86%	5.210		ΣΥ.ΡΙΖ.Α.	2,57%	37
ΛΑ.Ο.Σ	1,99%	3.626		ΛΑ.Ο.Σ	1,74%	25

Δημ/κά Διαμ/τα	Έγκυρα	Ν.Δ.	ΠΑΣΟΚ	Κ.Κ.Ε.	ΣΥΡΙΖΑ	ΛΑΟΣ
Πλάτανος	253	129	98	3	-	7
Αγ. Δημήτριος	83	45	31	3	4	-
Αράχωβα	256	99	133	11	7	4
Αχλαδόκαστρο	99	55	42	-	1	1
Δενδροχώρι	25	18	3	-	2	-
Καστανιά	73	38	29	3	2	1
Κλεπά	189	37	123	16	7	4
Λειβαδάκι	38	15	16	4	1	2
Νεοχώρι	121	76	33	5	-	3
Περδικόβρυση	62	24	24	6	3	2
Περίστα	106	34	51	16	2	1
Χώμορη	129	44	73	5	5	-

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η Ελευθερία Τζανακάκη-Ανευλαβή γέννησε κοριτσάκι.

Να ζήσει το νεογέννητο.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Το ζεύγος Χρήστου και Αρχοντίας Ιωάννου βάπτισε το αγοράκι τους και το ονόμασε Νικόλαο.

Η Κωνσταντίνα Χαραλαμποπούλου και ο σύζυγός της Σπύρος Πουγκακιώτης βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Αλέξανδρο.

Η Μαρία Καλλιὰ και ο σύζυγός της Μαρίνος Μαρκόπουλος στις 8/7/2007 βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Παρασκευή Νονά της νεοφώτιστης ήταν η Μαρία Κατσαούνη.

Η Μελανία Καρανδρίκα και ο σύζυγός της Ιωάννης Μάραλης στις 9/9/2007 βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Εμμανουήλ.

Η Βίβιαν Μάλλιου και ο σύζυγός της Γεώργιος Πάφης στις 29/9/2007 βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Χριστίνα. Νουνά της νεοφώτιστης ήταν η Νατάσα Μπενέκα.

Να ζήσουν τα νεοφώτιστα.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Η Άννα Παντελίδου (το γένος Μάλλιου Μαγδαληνή) και ο Παντελής Καρποντίνης έδωσαν αμοιβαία υπόσχεση γάμου.

Τους ευχόμαστε καλά στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

Στις 8/9/2007 στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου του χωριού μας, έγιναν οι γάμοι του Παναγιώτη Β. Λάζου και της Ειρήνης-Erin Moulder κατοίκων Αμερικής. Κουμπάρα παρέστη η Μιράντα Παλιού. Τους γάμους ευλόγησαν οι: Αρχιμανδρίτης Γαβριήλ Πλάκας και ο π. Νικόλαος Μασγάλας. Ακολούθηθηκαν όλα τα παραδοσιακά έθιμα και έγινε γλέντι στην πλατεία του χωριού με παραδοσιακά όργανα.

Στις 15/9/2007 στον Ιερό Ναό Αγ. Παντελεήμονος Καλαμακίου έγιναν οι γάμοι της Μαρίας Τζανακάκη και του Μάνου Αντωνίου.

Στις 22/9/2007 στον Ιερό

Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου του χωριού μας, έγιναν οι γάμοι της Μάγδας Μασγάλα και του Κώστα Δαραμούσκα από την Πάτρα. Τους γάμους ευλόγησαν οι: Αρχιμανδρίτης Γαβριήλ Πλάκας, π. Νικόλαος Μασγάλας και π. Γεώργιος Χρυσανογιώργος. Έγινε γλέντι στην πλατεία του χωριού με παραδοσιακά όργανα.

Τους ευχόμαστε κάθε ευτυχία.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Στις 14/8/2007 πέθανε και κηδεύτηκε στο Αγρίνιο ο Γεώργιος Γρ. Τσουκάλος (το γένος Αγαθής Γιαννάκου).

Στις 22/9/2007 πέθανε και κηδεύτηκε στην Αμερική ο Ιωάννης Θ. Καλαθάς.

Στις 24/9/2007 πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα ο Ιωάννης Αθ. Λειβαδίτης.

Συλλυπητήρια στους οικείους τους.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Ασημακάκης Ανδρέας & Γεωργία	50
Καλαθάς Ι. Αριστείδης	20
Ιωάννου Χρήστος & Αρχοντία	30
Ιωάννου Χρυσούλα & Σεραφείμ	30
Ιωάννου Βασιλική και Δημήτρης Δεληγιάννης	20
Τσέλιου Χρ. Ελίνα	20
Σβούκας Γ. Κων/ντίνος	20
Καραγιάννης Ιωάννης & Αννέτα	25
Καραγιάννη - Αναστασίου Όλγα	25
Μάλλιος Θ. Δημήτριος	50
Μέμμος Κ. Φώτης	50
Μαζιάς Α. Κων/ντίνος	20
Δασκαλάκης Γεώργιος	50
Κολλάρος Θεόδωρος	50
Γαλανόπουλος Γεώργιος	20
Τζαχρήστου Παναγιώτα	20
Λειβαδίτης Χρ. Αθανάσιος	30
Φούρλα Έλενα	40
Λειβαδίτης Ι. Αθανάσιος	100
Παππάς Νικόλαος & Λαμπρινή	30
Ασημακάκης Στέφανος	50
Μάλλιου Βίβιαν	50
Μπαλαφούτας Αθ. Νικόλαος	50
Μέμηγκας Γεώργιος	20
Τσώκου Αλεξάνδρα	20
Τσώκος Βασίλειος & Ζωζώ	20
Λαζοδήμος Κ. Γεώργιος	20
Γιάνναρης Γ. Νικόλαος	100
Καραγιώργος Νικόλαος	20
Λαζοδήμος Γ. Δημήτριος	20
Μιχαλίτση (Αλπογιάννη)	
Ευαγγελία	25
Σουφλερού (Αλπογιάννη)	
Σπυριδούλα	25
Πελέκης Νίκος & Ελένη	30
Λαζοδήμος Βασίλειος & Ειρήνη	40
Κωσταρά Βάσω	35
Μούγια Μαρία	100 Δολ.
Μάλλιος Θ. Δημήτριος	20 "
Μάλλιος Δ. Θωμάς	20 "
Μάλλιος Δ. Ιωάννης	20 "
Μάλλιος Δ. Γεώργιος	20 "
Καλαθάς Ι. Βασίλειος	50 "
Ζάχος Γ. Ιωάννης	50 "
Πανάγος Γεώργιος Π.	50 "
Πανάγος Περικλής Γ.	50 "

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ

Η οικογένεια Νικολάου Θ. Μπαλαφούτα πρόσφερε στη μνήμη των γονέων τους το ποσό των 100 Ευρώ.

Ο Γεώργιος Κ. Παπουτσής πρόσφερε στη μνήμη του αδελφού του Δημητρίου το ποσό των 100 Δολαρίων.

Η Μαρία Δήμου πρόσφερε στη μνήμη του αδελφού της Δημητρίου Κ. Παπουτσή το ποσό των 30 Δολαρίων.

Η Μαρία Μούγια πρόσφερε στη μνήμη Δημητρίου Κ. Παπουτσή το ποσό των 100 Δολαρίων

Ο Νικόλαος και η Τασία Θ. Καλαθά πρόσφεραν στη μνήμη των γονιών τους Θωμά και Αθηνάς Μάλλιου, Θεοδώρου και Καλλιόπης και αδελφών το ποσό των 20 Δολαρίων.

Ο Γιάννης και η Ευαγγελία Κουτσοκώστα πρόσφεραν στη μνήμη Κωνσταντίνου Κούκουνα το ποσό των 50 Ευρώ.

Η Βίκυ Μάλλιου πρόσφερε στη μνήμη του συζύγου της Ιωάννη και του γιου της Δημητρίου το ποσό των 50 Ευρώ.

Ο Χρήστος Γραβάνης πρόσφερε στη μνήμη των γονέων του το ποσό των 100 Ευρώ.

Πρόσφεραν στη μνήμη Ιωάννου Γ. Μάλλιου:

Η οικογένεια Ιωάννου Αθ. Μάλλιου το ποσό των 25 Ευρώ

Η οικογένεια Γεωργίου Αθ. Μάλλιου το ποσό των 50 Ευρώ.

Η Σπυριδούλα Αθ. Μάλλιου το ποσό των 30 Ευρώ.

Η Μαγδαληνή Αθ. Μάλλιου-Παντελίδη το ποσό των 20 Ευρώ.

Η Ευαγγελία Αθ. Μάλλιου-Πατρινού το ποσό των 20 Ευρώ.

Η Ροδαλία Αθ. Μάλλιου-Τσακωνιάτη το ποσό των 20 Ευρώ.

Ο Δημήτριος και η Έντζυ Μπούρα πρόσφεραν στη μνήμη των γονέων τους και των αδελφών τους Γεωργίου και Αθανασίου το ποσό των 200 Ευρώ.

Η οικογένεια Αθανασίου Χρ. Λειβαδίτη πρόσφερε το ποσό των 20 Ευρώ

Η Μαρία Μούγια πρόσφερε το ποσό των 100 Δολαρίων.

Ο Δημήτριος Θ. Μάλλιος πρόσφερε το ποσό των 500 Δολαρίων.

Ο Γεώργιος Δ. Μάλλιος πρόσφερε το ποσό των 100 Δολαρίων.

Η Αγλαΐα και η Καλλιόπη Χολέβα πρόσφεραν στη μνήμη της μητέρας τους Βασιλικής το ποσό των 100 Ευρώ.

Η οικογένεια Γεωργίου Αθ. Μάλλιου πρόσφερε στη μνήμη Ιωάννου Γ. Μάλλιου το ποσό των 50 Ευρώ.

Η οικογένεια Ιωάννου Αθ. Μάλλιου πρόσφερε στη μνήμη Ιωάννου Γ. Μάλλιου το ποσό των 25 Ευρώ.

Η οικογένεια Νικολάου Θ. Μπαλαφούτα πρόσφερε στη μνήμη των γονέων τους το ποσό των 100 Ευρώ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Ευχαριστούμε το Δικηγόρο (Αρείου Πάγου και Συμβουλίου Επικρατείας) Αθανάσιο Γ. Λειβαδίτη για τη συνδρομή του σε διατυπώσεις του Καταστατικού του Συλλόγου και λοιπά δικαιολογητικά ώστε ο Σύλλογος να εισπράξει επιχορήγησή του, από το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών

Ευχαριστούμε όλους όσοι πρόσφεραν δώρα για τη λαχειοφόρο αγορά του πανηγυριού και ιδιαίτερα το Χρήστο Γ. Τσέλιο, τη Δήμητρα Μάλλιου-Γκόντα και το Θωμά Μασγάλα.

Ευχαριστούμε τον Κώστα Χαρμαντζή (πρώην γραμματέα της Κοινότητας) που με υπομονή και επιμονή τακτοποίησε τα Βιβλία, τους Φακέλους και άλλα έγγραφα με ιστορικά στοιχεία, που τηρούνταν στην πρώην Κοινότητα Νεοχωρίου.

Ευχαριστούμε την οικογένεια Αθανασίου Μπούρα για τη δωρεά στο Μουσείο διαφόρων αντικειμένων (Ξίφη, Σίδερο σιδερώματος, κουδούνια, ζυγαριά).

Ευχαριστούμε τον Θωμά Μασγάλα για την τοποθέτηση της πινακίδας κατεύθυνσης (Αράχωβα-Δομνίστα-Κρίκελλο-Καρπενήση) στη θέση Άγιος Ιωάννης. Η πινακίδα έγινε με έξοδα του Συλλόγου και με την τοποθέτησή της αποφεύγεται η σύγχυση των διερχομένων οδηγών από τις διάσπαρτες και λανθασμένες πινακίδες που υπάρχουν.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Ο ιδιοκτήτης του School of English στο Αγρίνιο συγχωριανός μας Νικόλαος Γ. Γιάνναρης εξελέγη στο Διοικητικό Συμβούλιο του Σ.Ι.Κ.Ε.Γ. (Σύλλογος Ιδιοκτητών Κέντρων Ξένων Γλωσσών) Αιτωλ/νίας και ως αντιπρόσωπος του νομού στην Πανελλήνια Ομοσπονδία (Palso).

Στο συγχωριανό μας εκπαιδευτικό Ιωάννη Παπαγεωργίου το Πανεπιστήμιο Αιγαίου απένειμε στις 13 Ιουλίου 2007, Μεταπτυχιακό Δίπλωμα (Master) ειδίκευση στη Διοίκηση και αξιολόγηση εκπαιδευτικών μονάδων Συγχαρητήρια.

ΑΠΟΛΥΘΗΚΕ
ΑΠΟ ΤΟ ΣΤΡΑΤΟ

Ο Γρηγόρης Χρ. Συρσίρης ήρθε στην Ελλάδα και, αφού υπηρέτησε τρίμηνη θητεία (λόγω των ευεργετημάτων που παρέχει ο νόμος), απολύθηκε από τις τάξεις του Ελληνικού Στρατού. Ο Γρηγόρης γεννήθηκε στη Γερμανία, όπου είναι μόνιμος κάτοικος

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

- Η Εβελίνα Μηχιώτη κόρη της Ξένης Κουβελά και του Μάκη Μηχιώτη πέτυχε στη

Σχολή Διδακτικής της Τεχνολογίας και Ψηφιακών Συστημάτων του Πανεπιστημίου Πειραιά.

- Ο Κωνσταντίνος Δενδρινός γιός της Χάιδως Μάλλιου και του Μάκη Δενδρινού πέτυχε στην Αρχιτεκτονική της Πολυτεχνικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θράκης.

- Η Γεωργία Σκασίλα κόρη της Αθανασίας Κ. Λειβαδίτη και του Αντωνίου Σκασίλα πέτυχε στη Σχολή Γαλλικής Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών.

- Η Ελένη Σκασίλα κόρη της Αθανασίας Κ. Λειβαδίτη και του Αντωνίου Σκασίλα πέτυχε στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών.

- Η Πένυ Ν. Ζαρκάδα πέτυχε στη Σχολή Οικονομικής Επιστήμης του Πανεπιστημίου Πειραιά

- Ο Δημήτρης Ν. Μπαλαφούτας πέτυχε στο Τμήμα Λογιστικής των Τ.Ε.Ι. Μεσολογίου

- Η Άννα Ν. Μασγάλα πέτυχε στο Τμήμα Νοσηλευτικής των Τ.Ε.Ι. Λαμίας.

- Συγχαρητήρια και καλή πρόοδο.

* * *

Ο Μαιευτήρας - Χειρουργός Γυναικολόγος Θεόδωρος Κολλάρος σύζυγος Κωνσταντίνας Δασκαλάκη δέχεται στο Ιατρείο του Κορίνθου 245-249 (3ος όροφος) 26221 Πάτρα. Τηλ.2610226666 κινητό 6977654744.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Νεοχωριτών - Ναυπακτίας, αφού έλαβε γνώση του θανάτου του συγχωριανού μας,

ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΘ. ΛΕΙΒΑΔΙΤΗ επί σειρά ετών μέλος των Διοικητικών Συμβουλίων του Συλλόγου μας, συνήλθε εκτάκτως σε συνεδρία την 24ην Σεπτεμβρίου 2007, ημέρα Δευτέρα και

αποφασίζει

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου να παραστεί στην κηδεία του εκλιπόντος.

Να αποσταλούν συλλυπητήριες επιστολές και αντίγραφο του παρόντος ψηφίσματος, στην οικογένειά του,

Να διαθέσει, αντί στεφάνου, στη μνήμη του εκλιπόντος το ποσό των 50 Ευρώ, στον Ιερό Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου του χωριού μας και

Να δημοσιευθεί το παρόν στην εφημερίδα του Συλλόγου "Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ".

Το Διοικητικό Συμβούλιο

Η Πρόεδρος:
Μάνθα Μέρμηγκα
Ο Γραμματέας:
Δημ. Ι. Καρανδρίκας
Τα μέλη: Κων. Ι. Σαλτός
Δήμητρα Μάλλιου
Κων. Γ. Φούρλας
Γεωρ. Ι. Λειβαδίτης
Ιωαν. Α. Μάλλιος

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Με ενέργειες του Βουλευτή του Νομού μας Μάριου Σαλμά επιχορηγήθηκε ο Σύλλογός μας με το ποσό των 3.500 Ευρώ.

Τον ευχαριστούμε θερμάτατα.

«Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ»

Έκδοση Συλλόγου
Νεοχωριτών Ναυπακτίας
Κωδικός 3327

Εκδότης

ΜΑΝΘΑ ΜΕΡΜΗΓΚΑ

Σειρήνων 33

Βύρωνας 162 32

Τηλ./Fax: 210.76.45.280

Internet site: www.nehoritis.gr

Ηλεκτρονική σελ/ση -

Εκτύπωση

ΑΦΟΙ ΖΟΥΜΠΟΥΛΗ Ο.Ε.

Γερανίου 7 - 2ος όροφος

Τηλ.-Fax: 210.52.38.107

E-mail: costaszl@yahoo.gr

Τεχνικός σύμβουλος

Κ. ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ

Αγισιλάου 20 - Αθήνα

Τηλ.: 210.52.36.835

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Ο Σύλλογος ετοίμασε τα ψητά, (Συνέχεια από τη σελίδα 1) που ξεπερνούσαν τα είκοσι και τα σουβλάκια. Οι Νεχωρίτες ετοίμασαν όλων των ειδών τις πίτες και τα γλυκά.

Πολλοί Νεχωρίτες, αλλά και Έλληνες της περιοχής, συμμετείχαν μέχρι αργά στη διασκέδαση. Ντύθηκαν Βλάχισσες και Φουστανελάδες και οι νέοι (μερικοί όχι τόσο νέοι στην ηλικία, αλλά νέοι στην καρδιά), χόρεψαν παραδοσιακούς χορούς.

Δεν χρειάζεται να γράψουμε πολλές λεπτομέρειες, αφού οι παρακάτω φωτογραφίες, που μας έστειλε ο Νίκος Θεοφάνης (γιος της Θανάσως Καραγιάννη) και τον ευχαριστούμε θερμά, μαρτυρούν "του λόγου το αληθές".

Από το Πάρκο των Νεοχωριτών.

Μετά τη Θεία Λειτουργία η καθιερωμένη αναμνηστική φωτογραφία.

Το εσωτερικό της Εκκλησίας.

Τα αρνιά σε παράταξη ψήνονται.

Τα Σουβλάκια στα κάρβουνα.

Οι πίτες και τα γλυκά περιμένουν τους «παγκυριώτες».

Και το γλέντι ξεκίνησε.

ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος τον Αύγουστο αποφασίστηκε η διεξαγωγή φιλικού αγώνα μεταξύ των ομάδων του χωριού μας και της γειτονικής Αράχωβας.

Στόχος μας το αντάμωμα, η διασκέδαση, αλλά και η νίκη, στόχοι που παράλληλα αποτελούν κίνητρα, για μάς τους νέους, να επισκεπτόμαστε το χωριό μας. Πιστεύω πως όλοι οι στόχοι επιτεύχθηκαν, και το αποτέλεσμα ήταν αυτό που μας τροφοδότησε με περισσότερη χαρά λόγω κυρίως της ευρύτητας του σκορ.

7-1 τέλειωσε ο αγώνας, που έγινε στην έδρα των Αραχωβιτών. Τα τελευ-

ταία χρόνια η νίκη με αυτό το σκορ έχει γίνει παράδοση και ελπίζουμε να διατηρηθεί και στα χρόνια, που θα ακολουθήσουν.

Οι αθλητικές μας όμως δραστηριότητες δεν σταματούν εδώ. Η ομάδα του χωριού μας αντιμετώπισε τις ομάδες της Αράχωβας και του Πλατάνου σε αγώνες μπάσκετ. Η ομάδα μας αποδίδοντας και στα δύο παιχνίδια εξαιρετικής ποιότητας μπάσκετ κατάφερε να επικρατήσει με άνεση και επί των δύο γειτονικών χωριών προσφέροντας χαρά και θέαμα σε όλους όσους παραβρέθηκαν στους αγώνες, που πραγματοποιήθηκαν στο γήπεδο μπάσκετ του χωριού μας.

Η Ομάδα μπάσκετ που αντιμετώπισε την ομάδα Πλατάνου.
Από αριστερά, καθιστοί: Χρ. Κοπάνης - Διον. Μάντης - Σωτ. Παπαχρήστου - Χρ. Κανέλλος - Αντ. Ασημακάκης. Όρθιοι: Κων. Α. Φούρλας - Αλ. Δενδρινός - Κων. Μάντης - Κων. Δενδρινός - Παντ. Παπαχρήστου - Παν. Πολυδωρόπουλος

Η Ομάδα μπάσκετ που αντιμετώπισε την Ομάδα της Αράχωβας αποτελούμενη από Νεχωρίτες του Εσωτερικού και της Αμερικής.
Από αριστερά, μπροστά: Αγλαΐα Ν. Μπαλαφούτα - Θεόδ. Δ. Γκολφινόπουλος. Πίσω: Αθ.Μασγάλας - Παν Ι. Γκολφινόπουλος - Αλ.Δενδρινός - Αθ. Ν. Μπαλαφούτας - Κων.Δενδρινός - Παντ. Παπαχρήστου - Διον. Μάντης - Σωτ. Τσαρούχης - Παν. Πολυδωρόπουλος - Κων. Μάντης.

Η Ομάδα ποδοσφαίρου των μεγάλων.
Από αριστερά, καθιστοί: Γεωρ. Γιάνναρης - Κων. Σαλτός - Κων. Φούρλας- Νικ. Σταφυλάς. Όρθιοι: Παν. Πολυδωρόπουλος - Ιωαν. Μάλλιος - Δημ. Καρανδρίκας - Ιωάν. Γιάνναρης - Γερ. Παπαχρήστου - Βασ. Μέρμηγκας - Βασ. Λαζοδήμος.

Η Ομάδα ποδοσφαίρου των νέων.
Από αριστερά, καθιστοί: Σωτ. Παπαχρήστου - Παντ. Μέρμηγκας - Αλ. Φλώρος - Κων. Λαζοδήμος - Σωτ.Τσαρούχης - Γεωρ. Ν. Γιάνναρης. Όρθιοι: Δημ. Μπαλαφούτας - Κων. Δενδρινός - Παντ. Παπαχρήστου - Κων. Μάντης - Αλ. Δενδρινός - Χρ. Κοπάνης.

Φέτος επίσης έγιναν δύο ποδοσφαιρικοί αγώνες ανάμεσα στη νεολαία του χωριού και στους "μεγάλους". Εξαιρετικοί αγώνες και οι δύο, έληξαν ισόπαλοι 3-3 και 2-2. Πρέπει να σημειωθεί ότι το άθροισμα των ηλικιών των αγωνιζόμενων στην ομάδα των νέων ήταν περίπου 1 ½ αιώνας ενώ το άθροισμα των ηλικιών των μεγάλων ξεπερνούσε κατά πολύ τους 5 αιώνας. Χαρούμενοι όλοι από τα τελικά αποτελέσματα των αγώνων. Οι νέοι που δεν έχασαν και παράλληλα σεβάστηκαν την ηλικία των "μεγάλων". Οι "μεγάλοι" γιατί διαπίστωσαν ότι η εμπειρία μετράει, αλλά κυρίως γιατί τελείωσαν και τους δύο αγώνες υγιείς !!!

Αξίζει να σημειωθεί ότι μετά από πολλά χρόνια παίχτηκαν αγώνες στο γήπεδο του χωριού μας.

Από όλες τις προηγούμενες ειδήσεις διαπιστώνει κανείς ότι ίσως πρόκειται για τον πλέον επιτυχημένο Αύγουστο των τελευταίων ετών. Ελπίζω να υπάρξει η ίδια όρεξη και κέφι για παιχνίδι από όλες τις γενιές και τα επόμενα χρόνια.

ΣΩΤΗΡΗΣ Γ. ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΕΘΙΜΟ ΣΕ ΝΕΧΩΡΙΤΙΚΟ ΓΑΜΟ

Ένα από τα μήλα που "έπαιξαν" οι νύφες Ειρήνη-Erin Moulder και Μάγδα Μασγάλα στους παραδοσιακούς γάμους τους, που έγιναν στο χωριό μας φέτος το Καλοκαίρι.

ΤΟ ΜΠΕΡΔΕΜΑ

Δε ξέρω για σας, αλλά εγώ, όσο θυμάμαι τον εαυτό μου τουλάχιστον, οι καλοκαιρινές μου διακοπές άρχιζαν και τελείωναν στο χωριό των γονιών μου. Τελειώνοντας το σχολείο η μάνα μας, μας τσουβάλιαζε –εμένα και τις τέσσερις αδρφές μου– μαζί με δυο-τρεις βαλίτσες, κάτι καλάθια και κάτι ψώνια, που κάναμε στο δρόμο, με την προσοχή της στραμμένη πρώτα στα ψώνια, μετά στα καλάθια, ύστερα στις βαλίτσες και στερνά σε μας και μας πήγαινε θέλοντας και μη στο χωριό.

– Πού να πάει κανείς; έλεγε μόνη της.

Άκου πού να πάει κανείς; Τι να της πεις τώρα; Αλλά τέλος πάντων.

Για να καταλάβετε, αν δεν υπήρχε η γεωγραφία στο σχολείο, δεν θα μαθαίναμε ποτέ ότι υπάρχει κι άλλο νησί στην Ελλάδα εκτός απ' το Καρπενήσι.

Όχι ότι δεν ήταν καλά. Μια χαρά ήτανε. Παιχνίδι όλη μέρα, απλυσιά, ξυπολησία και πού και πού και καμιά γκαζόζα από 'κανα παππού ή κανένα θείο.

Εκείνο που άλλαζε όμως τις μέρες μας ήταν οι Κυριακές. Πρώτα απ' όλα, το Σάββατο είχε μπάνιο. Στη σειρά και τα 5 αδέρφια να ξεβρωμίσουμε.

– Πώς θα πάτε αύριο στον παπα-Φώτη; θα γελάει ο κόσμος μαζί σας, έλεγε η μάνα μου.

Δεν ξέρω τι θα 'κανε ο κόσμος, αλλά εγώ δε γέλαγα καθόλου, που, κάνοντας τελευταίος μπάνιο, το νερό που είχε ζεστάνει η μάνα μου, είχε κρυώσει και το μόνο που με κρατούσε, να μη βάλω τα κλάματα, παρά μόνο τις φωνές, ήταν πως ήμουν άντρας, όπως έλεγε κι ο πατέρας μου. Ο μόνος αρσενικός απ' τα αδέρφια.

Αλλά οι φωνές μου ήταν τόσο δυνατές, όσο φαντάζομαι και της Γερακίνας, όταν έπεφτε μες το πηγάδι.

– Τι κάνεις έτσι μωρέ; ρώταγε η μάνα μου. Καλοκαίρι είναι, διαπίστωνε αυτάρεσκα. Μεγάλη διαπίστωσή!!! Τώρα τι σχέση είχε το καλοκαίρι με το κρύο νερό στην πλάτη μου, ακόμα και τώρα που κοιτεύω τα πενήντα δεν το 'χω καταλάβει.

Και την Κυριακή πρωί - πρωί στην εκκλησία. Εκεί για άλλη μια φορά φαινόταν ξεκάθαρα η ανωτερότητα των «παιδιών» απ' τα κορίτσια. Γιατί, αν και μικρότερος απ' όλες μου τις αδερφές, ήμουν ο μόνος που μπορούσα να είμαι «παπαδάκι». Και όχι για να το παινευτώ, αλλά ήμουν πολύ καλός. Στητός και καμαρωτός πάντα, δεν ασχολήθηκα ποτέ με το κερί που έλιωνε στη λαμπάδα, δε με έπιανε φαγούρα την κρίσιμη στιγμή και δεν προσπαθούσα να δω τι κρύβει η μύτη μου, σκαλίζοντά την την ώρα που ήμουν μπροστά στην Ωραία Πύλη.

Στεκόμουν κερύ αναμμένο. Σαν το κερύ που κρατούσα. Αυτό βέβαια είχε και ένα κόστος. Γιατί, τα παιδιά που ζούσαν μόνιμα στο χωριό, δεν έβλεπαν με καλό μάτι όλους εμάς τους εισβολείς «Αθηναίους» που, σαν «παπαδάκια», κλέβαμε τη δόξα τους και μάλιστα τη μόνη εποχή που η εκκλησία γέμιζε. Γιατί άλλο πράγμα να «βγάλεις» το Ευαγγέλιο σε γεμάτη εκκλησία κι άλλο μπροστά σε πέντε γέροντες όπως όλο το χρόνο.

Έτσι την Κυριακή και τη Δευτέρα δε μας έπαιζαν, αλλά απ' την Τρίτη φιλιώναμε.

Μα φέτος εκτός απ' την κόντρα με τα «παπαδάκια», σοβούσε και μια άλλη πάλη, με αφορμή την εκκλησία μας. Αυτή τη φορά για το στασίδι του ψάλτη. Μια κόντρα, που άθελά μου, με έκανε ήρωα για ένα καλοκαίρι, έστω και σ' ένα μικρό χωριό σαν το δικό μου.

Απόλυτος άρχων στο δεξί ψαλτήρι ήταν χρόνια τώρα ο Μπαρμπα-Θόδωρος ο... «Μουγγός», όπως τον έλεγαν όλοι. Καλή ψυχή, διαμάντι άνθρωπος, αλλά έτσι κι άνοιγε το στόμα του να ψάλει, νόμιζες πως είχε έρθει η συντέλεια του κόσμου. Μόνομος κάτοικος του χωριού δεν κατέβαινε απ' το ψαλτήρι ούτε το καλοκαίρι, που όσο νά 'ναι οι παραθεριστές και πιότερα γράμματα ήξεραν και καλλίτεροι στη φωνή ήταν.

Ο μπαρμπα-«Μουγγοθόδωρος» λοιπόν δεν ήταν καθόλου μουγγός, όπως χωράτευαν οι χωριανοί, αλλά το κουσούρι του το είχε. Μετά τον πόλεμο που μια οβίδα των Ιταλών έσκασε κοντά του, δεν άκουγε καλά και με την πάροδο και των χρόνων το πρόβλημα αυτό μεγάλωσε.

– Δε μπόρεγε αντί κουφός νά 'ταν μουγγός; Που ταλαιπωρεί και μας και τους Αγίους; Θε μου, συχώραμε, ρώτησε ο μπαρμπα-Μήτσος στο καφενείο μια Κυριακή. Κι' έτσι του 'μεινε και το παρανώμι.

Τι ο παπα-Φώτης του το 'πε απ' έξω, τι κι άλλοι χωριανοί τον πιάσανε να κάτσει δεύτερη φωνή, όσο τουλάχιστον ήταν στο χωριό οι «Αθηναίοι». Τίποτα αυτός.

– Εγώ δεν έγινα παραγουίς στα μικράτα μου, θα γίνω τώρα; τους το ξέκοβε!!

– Δε θα βρεθεί κανένας Χριστιανός να μας απαλλάξει; αγανάκτησε για άλλη μια φορά ο μπαρμπα-Μήτσος.

Όπως ήδη σας είπα, όμως, ο μπαρμπα-Θόδωρος δεν άκουγε. Αυτό τον εμπόδιζε να παίρνει το νήμα απ' τον παπά και τη μια φορά αργούσε να ξεκινήσει και την άλλη «πάταγε» πάνω στον παπα-Φώτη πριν προλάβει αυτός να αποσώσει. Μα ούτε κι αυτό θα τον σταμάταγε. Το σκέφτηκε από 'δω, το 'φερε από εκεί, τη λύση τη βρήκε. Θα 'λεγε στο καλλίτερο «παπαδάκι» –εμένα φυσικά– να κάθεται δίπλα του κι έτσι, μόλις θα τελειωνε ο παπάς, με ένα σκούνηγμα του χεριού μου, θα αναλάμβανε εκείνος κι όλα καλά!!

Όπως καταλαβαίνετε ήμουν ο μόνος από την εποχή του Βυζαντίου, που προήχθη σε βοηθό ψάλτη, όχι για τις φωνητικές μου ικανότητες, αλλά για τα αντανάκλαστικά μου. Ας είναι...

Ξημέρωσε της Παναγίας. Μεγάλη γιορτή. Πάσχα του καλοκαιριού μαθες. Στην εκκλησία δεν έπεφτε καρφίτσα. Κατάνυξη και ζέστη.

Η λειτουργία κυλούσε ομαλώς κι ο παπα-Φώτης πριν ξεκινήσει και τη θεία μετάληψη, άρχισε να εκφωνεί το κήρυγμα της ημέρας. Όλοι είχαν απορροφηθεί στο λόγο του, εκτός από μας τα παιδιά, που δεν πολυκαταλαβαίναμε και κάτι μανάδες και γιαγιάδες, που κρατώντας παιδιά κι εγγόνια στην αγκαλιά, βιάζονταν να απαλλαγούν απ' αυτό το φόρτωμα.

– Άκου παλικάρι μου, μου λέει ο Μπαρμπα-Θόδωρος, άμα τελειώσει ο παπάς, σκούνταμε, όπως είπαμε, να ξεκινήσω πάλι. Μα θες ότι ο παπα-Φώτης βλέποντας πολύ κόσμο στην εκκλησία αργούσε να τελειώσει, θες η ζέση του Αυ-

ΟΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Το επάγγελμα του στιγμιαίου φωτογράφου των Νεοχωριτών, το αναλύει διεξοδικά, λεπτομερειακά και εμπεριστατωμένα, ο αείμνηστος λαογράφος του χωριού μας Δημήτριος Β. Φούρλας στο «NEXΩΡΙΤΗ» (Αρ. Φύλ. NEXΩΡΙΤΗ 10/1979) με τον τίτλο «οι Νεχωρίτες Φωτογράφοι».

Επίσης ο κ. Δ. Ντούζος, συγγραφέας Νεχωρίτικων θεμάτων, στο βιβλίο του «NEXΩΡΙΤΟ ΚΑΜΑΡΙ ΜΑΣ» σελ. 25 και 26 αναφέρει ονομαστικά τους φωτογράφους Νεχωρίτες και ποιοί φωτογράφοι είχαν φωτο-

γραφεία, σε διάφορα μέρη της Ελλάδας. Εγώ εδώ θα λεπτομερώσω συμπληρωματικά, προς τους 2 προαναφερθέντες, απ' όσα ξέρω, μου είπαν και θυμάμαι.

Είναι γνωστό ότι κάποιες εποχές η πλειοψηφία των χωριανών αντρών, ήταν φωτογράφοι, φεύγανε απ' το χωριό και συργάναγαν, σαν στιγμιαίοι φωτογράφοι, με την τρίποδη μηχανή στον ώμο, τα διάφορα μέρη της Ελλάδας, της Ιταλίας, της Γαλλίας, της Ελβετίας κ.λπ.

Οι περισσότεροι (αν όχι όλοι) οι Νεχωρίτες, έμαθαν την τέχνη, δηλ. το επάγγελμα του φωτογράφου, από το γείτονά μου μακαρίτη Νίκο Ασμάκη, τον αποκαλούμενο τότε φωτο-Νικολή. Αυτό το θυμάμαι, σαν τωραία, από μικρό παιδί.

Η μηχανή που είχαν τότε οι φωτογράφοι, ήταν ένα ξύλινο κουτί, σχεδόν τετράγωνο, ή ελαφρώς παραλληλόγραμμο, με 3 πόδια, μπροστά ήταν ο φακός δηλ. η μηχανή με 1 καπάκι, πίσω είχε 1 πανί μαύρο σαν μεγάλη κάλτσα, η οποία είχε πτυχές, που μάζευαν και άπλωναν κατά περίπτωση. Απ' αυτού οι φωτογράφοι έβλεπαν τον φωτογραφούμενο ή τους φωτογραφούμενους και καθόριζαν την καλύτερη θέση και απόσταση. Στα πλευρά του κουτιού αυτού υπήρχαν κάποιες πετυχημένες φωτογραφίες, για να διαφημίζουν τη δουλειά τους και να προσελκύουν κόσμο για φωτογράφιση.

Πίσω απ' τους φωτογραφούμενους, για φόντο, χρησιμοποιούσαν 1 σεντόνι άσπρο ή μιά κουβέρτα, η κάποιο τοίχο. Όταν κανόνιζαν τη θέση και την απόσταση, πήγαιναν μπροστά στο κουτί και ζήτηγαν από τους φωτογραφούμενους να κοιτάζουν το φακό, χωρίς να κλείνουν τα μάτια ή να κουνάνε το κεφάλι ή το σώμα τους. Τους έλεγαν χαρακτηριστικά: «κοίτα δω, στέκα ακούνητος θα βγει τον π'λάκι». Έβγαζαν το καπάκι από το φακό για λίγα δευτερόλεπτα και το ξανακούπωναν, αφού παρακολουθούσαν τον φωτογραφούμενο να μην κουνήθηκε ή να έκλεισε τα μάτια. Οι μηχανές με το φακό ήταν συνήθως KODAK AGFA.

Ύστερα ακολουθούσε η διαδικασία επεξεργασίας του αρνητικού της φωτογραφίας και τελείωνε με την εμφάνιση των φωτογραφιών σε κάποιο συρτάρι δεξιά του κουτιού της μηχανής, στη βάση του κουτιού, όπου υπήρχε το υγρό εμφάνισης των φωτογραφιών. Το υγρό αυτό αποτελείται από 4 συστατικά. Μύτολ, υδροκυνόν, σουλφίτ και καρπουνάτ.

Από το συρτάρι αυτό τις έβγαζαν, τις ξέπλυναν σ' ένα κουβά με νερό καθαρό, τις στέγνωναν και μετά από 30 λεπτά τις παρέδιναν στους ενδιαφερόμενους κι έπαιρναν το σχετικό αντίτιμο. Οι φωτογραφίες αυτές έβγαιναν καλές και καθαρές, όταν είχε καλό καιρό και καλό φωτισμό ή ατμόσφαιρα, ενώ αν είχε συννεφιά έβγαιναν μουντές. Έλεγαν τότε κάποιοι ότι οι Ρώσικες μηχανές έβγαζαν τις καλύτερες στιγμιαίες φωτογραφίες.

Οι φωτογραφίες που έβγαζαν οι Νεχωρίτες φωτογράφοι ήταν οικογενειακές, αναμνηστικές στα Σχολεία, στο Στρατό, στα πάρκα. Επίσης έβγαζαν φωτογραφίες για ταυτότητες, διαβατήρια κ.λπ. Επίσης πήγαιναν σε διάφορα πανηγύρια χωριών, απέξω από κέντρα κατάταξης στρατιωτών κ.λπ. Τους στρατιώτες τους πρόσεχαν ιδιαίτερα και τις ατομικές τους φωτογραφίες τις τοπικοποιούσαν σε σχήματα καρδιάς, με κάποια τεχνικά, για να στέλνονται στις αγαπητικές τους και στις οικογένειές τους.

Οι υπαίθριοι περιφερόμενοι φωτογράφοι δούλευαν περισσότερο με καλό καιρό, την άνοιξη, το καλοκαίρι και το χειρόπωρο. Πάντως τα ταξίδια των υπαίθριων φωτογράφων βάσταγαν μήνες μακριά απ' τα σπίτια τους.

Ο κ. Δ. Ντούζος αναφέρει: α) Τους φωτογράφους που είχαν μόνιμα φωτογραφεία στην Πάτρα, τους Γ. Τούμπα, Γ. Μαζιά, Σωτ. Μαρούδα, Κων. Πατερέκα, στο Μεσολόγγι τον Ευαγγ. Μαρούδα, στη Ναύπακτο τον Ι. Πετράκη και Αντ. Φλέγκα, στη Λαμία τον Γ. Αλπογιάννη και στον Πειραιά τον Απ. Σγάγια.

Εγώ προσθέτω τον Γεώργ. Γραβάνη στην Πάτρα και τον Νικόλ. Τσέλιο (Κολοκύθα) στην Πετρούπολη Αθηνών.

Σημειώνω ότι στη Ναύπακτο ο Ανώγιος Φλέγκας διαχειριζόταν τα εμβάσματα από Αμερική και τις συντάξεις των Νεοχωριτών και τις έστελνε στο χωριό.

β) Τους υπαίθριους φωτογράφους Ν. Ασμάκη, Γ. Μάντη, Ν. Κ. Καραγιάννη, Ι. Χ. Καραγιάννη, Ι. Β. Κώτσαλο, Γ. Ντούζο, Κ. Μαρούδα, Ι. Μαρούδα, Αριστ. Μέμμο, Αλ. Μέμμο, Βασ. Φούρλα (ο οποίος σημειωτέον εργάστηκε στα ηρώα Μεσολογγίου με Ι. Κώτσαλο).

Εγώ προσθέτω τους Δημ. Γιαννάκο, Θόδωρο Μπαλαφούτα, Νικ. Τσιτσιμπέλη, Ι. Σπανό, Ι. Θ. Μάλλιο, Χρ. Κραυιά, Κων. Φ. Μέμμο, Δημ. Ντάφυλλο, Στ. Α. Μασγάλα και περιοδικά Δημ. Α. Μασγάλας, Σπ. Μπαζιώνη, Ι. Μπαζιώνη. Ο Σπυρ. Μπαζιώνης δούλεψε ως στιγμιαίος φωτογράφος στην περιοχή Αγρινίου (Καμαρούλα, Αβώρανη, Σκουτερά, Σκουτισιάδα κ.λπ.), με βοηθό τον Κων/νο Λιάζη και στην περιοχή Αχαΐας στα διάφορα παγκύρια των γύρω χωριών, με βοηθό τον Ζαχ. Γ. Γρίβα.

Επίσης προσθέτω ότι ο Αντ. Πλάκας παράλληλα με το ραφτάδικο ήταν και φωτογράφος. Κατά δήλωση Νικ. Μαρούδα, στη Ρωσία ήταν φωτογράφος κάποιος Ν. Α. Μαρούδας.

Ο Αθανάσιος Κ. Βλάχος ήταν κάποια εποχή, πέραν του Ο.Τ.Ε. και ερασιτέχνης φωτογράφος, με σύγχρονη φωτογραφική μηχανή κρεμασμένη στον ώμο. Είχε άριστες καλλιτεχνικές γνώσεις της φωτογραφίας και ήταν μέλος φωτογραφικής εταιρείας.

Ο Γιώργος Ντούζος από (Συνέχεια στη σελίδα 6)

γούστου, θες τα γεράματα του Μπαρμπα-Θόδωρου, θες η επιπλοκή, που μου είχε, τα βλέφαρα του Μπαρμπα-Θόδωρου σφράγισαν, όχι από κατάνυξη, αλλά από ύπνο βαθύ. Και δεν άργησε το πρώτο ροχαλητό –διακριτικό είναι αλήθεια– να συντροφεύει τα λόγια του κηρύγματος. Ο παπα-Φώτης μου 'ριξε μια ματιά. Εγώ τρομοκρατήθηκα και λουσμένος με κρύο ιδρώτα πήρα την απόφαση. Θα τον σκουνητώ λίγο να ξυπνήσει. Λάθος! Μέγα λάθος.

Ο Μπαρμπα-Θόδωρος καταλαβαίνοντας το σκούνηγμα, πετάγεται απάνω κι αρχίζει με πιο βραχνή φωνή από τον ύπνο:

«Είδομεν το φως το αληθινόν, ελάβομεν πνεύμα επουράνιον...». Όλο το εκκλησίασμα τα 'χασε. Ο παπα-Φώτης δυνάμωσε λίγο τη φωνή του, αλλά μάταια.

«Εύρομεν πίστιν αληθή...» ο μπαρμπα-Θόδωρος ακάθεκτος. Γέλια, νεύματα, φωνές στο εκκλησίασμα κι ο θιγμένος παπα-Φώτης να νομίζει ότι ο ψάλτης του τον έκοψε επίτηδες, επειδή μακρυγορούσε και να προσπαθεί να σώσει την κατάσταση.

Ντροπιάστηκε ο καημένος ο μπαρμπα-Θόδωρος, μα δεν μπορούσε να πει και σε κανένα για το σκούνηγμα. Και τι να πει δηλαδή; Ότι μ' είχε εκεί, επειδή δεν άκουγε; Ότι μπέρδεψε το σινιάλο μου; ή ότι τον είχε πάρει ο ύπνος; Ντροπιάστηκε τόσο, που ορκίστηκε να μην ξανανεβεί στο αναλόγιο, φτάνει να πέρναγε αυτή η μπόρα. Και θα πέρναγε, θα πέρναγε, με μια μικρή δικαιολογία. Θα πέρναγε, αν η μάνα μου δε φοβότανε ότι αυτό το σματάκι τον είχα ξεκινήσει εγώ.

Με την άκρη του ματιού μου την είδα να κατεβαίνει δυο-δυο τα σκαλιά του γυναικωνίτη. Δάγκωνε το δείκτη του χεριού της, σημάδι πως οπωσδήποτε θα μου τις βρέξει. Και να πεις ότι έφταιγα; Είχα κάνει τα πάντα να σταθώ στο ύψος των περιστάσεων, αλλά το 'βλεπα πως δεν θα το γλίτωνα το ξυλόφορτωμα. Τι να κάνω και 'γω; Για να γλιτώσω καμπόσες, τα είπα όλα με το νι και με το σίγμα, μπροστά σ' όλο τον κόσμο.

Το γέλιο που ακολούθησε από το άρτι ευλογημένο εκκλησίασμα δεν περιγράφεται. Ο Μπαρμπα-Θόδωρος δήλωσε ορθά-κοφτά ότι τα παρατάει κι εγώ γλίτωσα με τη μομφή της μάνας μου.

– Ντροπή σου, μαρτυριάρη, κι είσαι και άντρας!

– Σώπα, Γιάννανα, και μην τον μαλώνεις τον μικρό. Αν δεν ήταν αυτός, δεν θα γλιτώναμε απ' το Θόδωρο ποτέ. Δε λες πάλι καλά; Ήταν ο μπαρμπα-Μήτσος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΛΕΙΒΑΔΙΤΗΣ

ΓΑΜΟΣ ΑΛΛΑ ΝΕΧΩΡΙΤΙΚΑ

Όλα τα ήθη και τα έθιμα του παραδοσιακού γάμου αναβίωσαν στο Νεχωρί. Για μια εβδομάδα οι Νεχωρίτες θυμήθηκαν και έζησαν τις παλιές καλές εποχές, τότε που η χαρά του ενός ήταν χαρά όλων, τότε που υπήρχε αγάπη και αλληλοσεκτίμηση, τότε που η προθυμία για προσφορά αποτελούσε "αξία" για τον άνθρωπο. Την ευκαιρία έδωσε η οικογένεια του Βασίλη και της Ειρήνης Λαζοδήμου με το γάμο του γιου τους Παναγιώτη με την Αμερικανίδα Ειρήνη-Erin Moulder.

Η απόφαση του Παναγιώτη να έρθει στο χωριό των γονιών του και να κάμει το γάμο του, αποτελεί παράδειγμα προς μίμηση.

Αξιοθαύμαστη υπήρξε η συμμετοχή των μελλονύμφων, που, αν και παιδιά τρίτης γενιάς μεταναστών, με ενθουσιασμό και χαρά ακολούθησαν όλες τις διαδικασίες του γάμου, αφού αυτός έγινε παραδοσιακά με όλα τα ήθη και τα έθιμα που έχει το χωριό μας. Άξιοι συγχαρητηρίων είναι οι γονείς και συγγενείς της νύφης (Αμερικάνοι) για την άψογη συμπεριφορά τους και για την προσπάθεια, που κατέβαλαν και ακολούθησαν όλα τα δρώμενα του Νεχωρίτικου γάμου.

Ευχαριστήρια και συγχαρητήρια στο Βασίλη και την Ειρήνη Λαζοδήμου, που χάρισαν ημέρες χαράς στους χωριανούς μας.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)
αγαπάτε το ποίμνιό σας, όσο μακριά κι αν βρίσκεται αυτό. Και η αγάπη σας αυτή δεν είναι μόνο προς το ποίμνιό σας, αλλά και προς εμάς τους ιερείς της Μητροπόλεώς μας. Μας δίνετε κουράγιο και δύναμη, Σεβασμιώτατε, να συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε τον αγώνα τον καλό, που σήμερα επιβάλλεται περισσότερο από κάθε άλλη φορά, γιατί ζούμε σε καιρούς χαλεπούς κατά τον θείο Απόστολο των Εθνών Παύλο.

Οι προκλήσεις της εποχής μας πολλές, οι κίνδυνοι στις ενορίες μας ακόμα περισσότεροι και τα σημεία των καιρών μας προβληματίζουν ιδιαίτερα.

Είστε όμως δίπλα μας, Σεβασμιώτατε, και ακολουθούμε τις άριστες συμβουλές σας, το φωτεινό παράδειγμά σας, την αγωνία σας, τον πόνο σας, το ενδιαφέρον σας και προπαντός την αγάπη σας για το ποίμνιό σας και πορευόμαστε όλοι μαζί σύμφωνα με τις εντολές και το θέλημα του Κυρίου μας. Θα μου επιτρέψτε, Σεβασμιώτατε, χαριτολογώντας να πω ότι όλα αυτά τα χρόνια της διακονίας και της λαμπράς σας παρουσίας στην Μητρόπολή μας δεν είμαστε αδέσποτοι, αλλά έχουμε την ευλογία του Θεού να έχουμε έναν πολύ άξιο Δεσπότη και Ποιμενάρχη, τον οποίο και πάλι και πολλάκις ευχαριστούμε εκ βάθους καρδιάς για την τιμή και τη χαρά που μας δώσατε, να είστε απόψε ανάμεσά μας και ευχόμαστε όλοι μας ο Κύριός μας

να σας χαρίσει μακροήμευση, υγεία, δύναμη και επιτυχία στο βαρύ σας έργο, που επιτελείται και παν δώρημα τέλειον και αγαθόν.

Ευχαριστώ πολύ επίσης τον ιεροκήρυκα της Ιεράς Μητροπόλεώς μας αδελφό και συλλειτουργό π. Καλλίνικο ως επίσης και τον αδελφό και συλλειτουργό ιερομόναχο π. Γαβριήλ, που κάθε χρόνο μας τιμούν με την παρουσία τους. Ευχαριστώ επίσης τον λίαν αγαπητό και αδελφό Γεώργιο Γαλανόπουλο, που κάθε χρόνο μας εξυπηρετεί και θα ήταν παράλειψή μου να μην ευχαριστήσω και τους αγαπητούς ενορίτες, που έρχονται απ' όλα τα μέρη της Ελλάδος και ιδιαίτερα από Αμερική και όλους όσοι είναι εδώ απόψε και μας τιμούν με την παρουσία τους. Σας ευχαριστώ πολύ όλους.

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)
νατολικής Αυστραλίας, με μεγάλη υποστήριξη στους γηγενείς και γενικά στους αδύνατους πολίτες. Στο δε νεκροταφείο του Σίδνεϋ υπάρχει ο τάφος της.

Επίσης η Διαμαντίνια Ρώμα (DIAMANTINA ROMA BOWEN), που γεννήθηκε στη Ζάκυνθο το 1833 και πέθανε το 1893 στο Λονδίνο, υπήρξε σύζυγος του πρώτου κυβερνήτη της Κουίνσλάνδης (queensland, είναι η δεύτερη πολιτεία σε έκταση της κοινοπολιτείας της Αυστραλίας). Σήμερα το όνομά της φέρουν η πόλη Ρώμα (ROMA), καθώς και ο ποταμός Διαμαντίνια (DIAMANTINA RIVER).

Στην απογραφή του 1891, ζούσανε 482 Έλληνες σ' όλη τη χώρα. Είκοσι χρόνια αργότερα, δηλ. το 1911 ο αριθμός των Ελλήνων ξεπερνά τις 2500 χιλιάδες και αυξάνεται συνεχώς. Αυτοί οι πρώτοι Έλληνες δημιούργησαν τον πυρήνα της Ελληνικής παροικίας.

Το 1896 ιδρύεται η πρώτη Ελληνική Ορθόδοξη Κοινότητα στο Σίδνεϋ και δύο χρόνια αργότερα, δηλ. 1898, στο ίδιο μέρος, η πρώτη ελληνική

ορθόδοξη εκκλησία στην Αυστραλία.

Προ του Β' παγκοσμίου πολέμου η καταγωγή των Ελλήνων ήταν από Ιθάκη - Κύθηρα και Καστελλόριζο. Μετά από το 1941, αρχίζει η ομαδική μετανάστευση απ' όλα τα μέρη της Ελλάδας, ιδιαίτερα όμως από τη νότια Ελλάδα και τα νησιά.

Σήμερα υπολογίζεται πως ζουν 650.000 με 700.000 Έλληνες και είναι πρώτης, δεύτερης, τρίτης και τέταρτης γενιάς. Απ' αυτούς χιλιάδες προέρχονται από την Αιτωλοακαρνανία, οι οποίοι διάλεξαν την Αυστραλία, σαν δεύτερη πατρίδα τους, προκειμένου να ξεφύγουν από τις δυσκολίες, που υπήρχαν στην πατρίδα μας κατά την περίοδο 1940-1960, αλλά και να πραγματοποιήσουν τις ελπίδες και τα όνειρά τους, τόσο για τους ίδιους, όσο και τα παιδιά τους, για μια καλύτερη ζωή...

Χρειάζεται ίσως ένας ιστορικός και ένας αναλυτής, για να ασχοληθούν και να αξιολογήσουν τους λόγους της τεράστιας αυτής φυγής των συμπαροίκων, από τις πόλεις και τα χωριά τους...

Η εγκατάσταση των πρώ-

των μεταναστών, δεν ήταν ούτε εύκολη, ούτε ρόδινη. Ο φραγμός της γλώσσας, τα διαφορετικά ήθη και έθιμα, η νοοτροπία των γηγενών, καταστύσαν τη ζωή των μεταναστών δύσκολη.

Με την εργατικότητα τους, το πείσμα τους, την υπομονή και επιμονή τους, καθώς και την αλληλοϋποστήριξή τους, κατάφεραν να επιζήσουν και να αναδειχθούν σ' όλους τους τομείς. Η δε δεύτερη, τρίτη και τέταρτη γενιά, αποκτήσανε υψηλότερο μορφωτικό επίπεδο και εισχωρήσανε στην αυστραλιανή κοινωνία με επιτυχία στις επιστήμες, στις δημόσιες υπηρεσίες, στο εμπόριο και στο ελεύθερο γενικά επάγγελμα κ.ά. Πολλοί συμπατριώτες αναμείχθηκαν στην πολιτική και σήμερα έχουμε πολλούς Δημοτικούς Συμβούλους, Δημάρχους, βουλευτές και Γερουσιαστές, τόσο στην πολιτειακή βουλή, όσο και στην κοινοπολιτειακή.

Από το χωριό μας, ο πρώτος που επισκέφθηκε κατά το 1924 την Αυστραλία και την πόλη Μελβούρνη, ήταν ο επί πολλά χρόνια Πρόεδρος του χωριού μας αείμνηστος Αριστείδης Μέμμος. Θυμάμαι που έλεγε ότι ήταν Νοέμβριος και υπήρχαν πολλά κεράσια. Πράγματι οι μήνες Νοέμβριος και Δεκέμβριος, είναι η περίοδος των κερασιών, λόγω που η Αυστραλία, βρίσκεται στο νότιο ημισφαίριο.

Σήμερα ο ελληνισμός της Αυστραλίας, προσπαθεί να κρατήσει ζωντανή την ανάμνηση της ιδιαίτερης πατρίδας, τη γλώσσα μας, τα ήθη και τα έθιμά μας και να συσφίξουμε τις σχέσεις και τους δεσμούς με την Ελλάδα, αλλά και το σεβασμό και την αγάπη προς την Αυστραλία. Η καλλιέργεια όλων αυτών μεταδίδεται και στα παιδιά μας, διατηρώντας τη γλώσσα μας και συμμετέχοντας στην κοινωνική μας ζωή.

Εδώ επαληθεύονται τα λόγια του Αλεξανδρινού ποιητή Κ. Καβάφη:

«βγήκαμ' εμείς
ελληνικός καινούργιος κόσμος, μέγας»

ΤΟ ΦΕΤΙΝΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)
Το απόγευμα της δεύτερης μέρας το χορό άνοιξαν οι βλάχισσες και οι φουστανελάδες χορεύοντας δημοτικά παραδοσιακά τραγούδια. Αμέσως μετά, άντρες και γυναίκες κάθε ηλικίας έπλεξαν το "γαϊτανάκι" χαρακτηριστικό τοπικό χορό και ακολούθησε η "παπαδούλα", χορός στα τρία.

Ο χορός συνεχίστηκε μέχρι

το επόμενο πρωί και τελείωσε με το "πιπέρι" στις 10 π.μ. της 25/8. Από την ώρα εκείνη ξεκίνησε η προετοιμασία της φασολάδας.

Το βράδυ, στην πλατεία συγκεντρώθηκαν πάνω από 370 άτομα για την καθιερωμένη "βραδιά της φασολάδας" και, αφού έφαγαν, ανανέωσαν τη συνάντηση για την επόμενη χρονιά!

ΕΒΕΛΙΝΑ

ΦΑΣΟΛΑΔΑ

Η εκδήλωση της φασολάδας έχει εξελιχθεί στο καλύτερο οικογενειακό "τραπέζι" του Νεχωρίτη.

Εφέτος περίπου 370 άτομα, περισσότερα από κάθε άλλη χρονιά, κάθισαν στο τραπέζι. Τραγούδια δεν ακούστηκαν, Μας ήρθε η είδηση της κήρυξης Εθνικού πένθους για τους νεκρούς των πυρκαγιών.

Με την τήρηση ενός λεπτού σιγής τίμησαν οι Νεχωρίτες τη μνήμη των θυμάτων.

Η Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου Μάνθα Μέρμηγκα, ευχα-

ρίστησε όλους τους παρευρισκομένους για τη συμμετοχή τους και όσους εργάστηκαν και προσέφεραν για την επιτυχία της εκδήλωσης.

Ιδιαίτερα ευχαρίστησε τον Πρόεδρο του Τοπικού Συμβουλίου Ανδρέα Ασημακάκη, που ανέλαβε με επιτυχία την παρασκευή της Φασολάδας καθώς και το Δημήτρη Λαζοδήμο. Ο παπα-Νίκος, αφού είπε λίγα λόγια για τους πυροπαθείς και μετά την τήρηση του ενός λεπτού σιγής, ευλόγησε "την βρώσιν και την πόσιν". Το φαγητό ήταν νόστιμο και αρκετό.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Νεχωριτών - Ναυπακτίας, αφού έλαβε γνώση του αιφνίδιου θανάτου

ΛΕΩΝΙΔΑ ΚΩΛΕΤΤΑ

τ. Δημάρχου Δήμου Πλατάνου και εκλεκτού συμπατριώτη μας, συνήλθε εκτάκτως σε συνεδρία την 1ην Οκτωβρίου 2007, ημέρα Δευτέρα και

αποφασίζει

1. Ο Γεν. Γραμματέας του Συλλόγου Δημ. Καρανδρίκας να παραστεί στην κηδεία του εκλιπόντος.

2. Να αποσταλούν συλλυπητήριες επιστολές και αντίγραφο του παρόντος ψηφίσματος, στην οικογένεια του,

να

3. Να διαθέσει, αντί στεφάνου, στη μνήμη του εκλιπόντος στο Πνευματικό Κέντρο "ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΛΕΤΤΑΣ" Αγίου Δημητρίου, το ποσό των 50 Ευρώ,

4. Να δημοσιευθεί το παρόν στην εφημερίδα του Συλλόγου "Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ".

Το Διοικητικό Συμβούλιο

Η Πρόεδρος:

Μάνθα Μέρμηγκα

Ο Γραμματέας:

Δημ. Ι. Καρανδρίκας

Τα μέλη:

Κων. Ι. Σαλτός

Δήμητρα Μάλλιου

Κων. Γ. Φούρλας

Γεωρ. Ι. Λειβαδίτης

Ιωαν. Α. Μάλλιος

ΟΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

(Συνέχεια από τη σελίδα 5)
στιγμιαίος φωτογράφος της Πανεπιστημίου Αθηνών, έγινε αργότερα φωτογράφος της σύγχρονης τεχνολογίας, και διατηρούσε φωτογραφικό αρχείο από Νεχωρίτικες εκδηλώσεις, τοπία του χωριού, Σχολείο, εξωκκλήσια κ.λ.π.

Αξίζει να παραθέσουμε κάποιους διαλόγους μεταξύ χωριανών και φωτογράφων. «Όποτε ήρθες για φωτογραφία πιδίμ'» «Ναι Μπάριμπα, θα μ' βγάλεις μίνια φωτογραφία γλήγορα, γιατί διάζουμι, δεν ευκαιρώ να χασομερώ», «Με πληρουμί ή χωρίς πληρουμί». «Ναι τώρα δα αμέσως αποκρένεται ο φωτογράφος» «Κουντά βλέπ'ς πρόσεχε θα βγει του π'λάκι».

Πάντως λένε και σήμερα «μια φωτογραφία αξίζει για χίλιες λέξεις». Οι Νεχωρίτες ήταν εφυσείς κι «έπιαναν π'λιά στους

αέρα» όπως λέγεται, γι' αυτό οι Νεχωρίτες φωτογράφοι έκαναν πουλλά τρικ με τις φωτογραφικές τους πονηριές. Όπως π.χ. έπαιρναν το κεφάλι ενός φωτογραφηθέντα άντρα και το κόλαγαν πάνω στο κεφάλι ενός φουστανελοφόρου μιάς άλλης φωτογραφίας, κι από κει έβγαζαν άλλη φωτογραφία με φουστανελοφόρο αυτόν που δεν φόραγε φουστανελλά και του έλεγαν, να εγώ σε έβγαλα με φουστανελλά που δεν φόραγες. Έτσι αυτός εντυπωσιάζεταν και απορούσε πώς βγήκε φωτογραφία με φουστανελλά που δεν φόραγε.

Το ίδιο ακριβώς έκαναν και με τις γυναίκες, που τις έβγαζαν με βλάχικες στολές, ενώ δεν φόραγαν εκείνη τη στιγμή.

Ευπρόσδεκτες τυχόν συμπληρώσεις απ' όποιον ξέρει κι άλλα, για τους φωτογράφους.

Ν. ΜΠΑΖΙΩΝΗΣ